

Pagna ewlenija>Sib professionist legali>Tipli ta' professjonijiet legali

Видове юридически професии

Ирландия

На тази страница можете да се запознаете с юридическите професии в Ирландия.

Юридически професии — въведение

Съдебната власт в държавата се упражнява от съдебната система в съответствие с раздел 34 от Конституцията и някои закони, преди всичко Законът за съдилищата (установяване и устройство) от 1961 г. и Законът за съдилищата (допълнителни разпоредби) от 1961 г., както са изменени. Съдиите се назначават измежду кандидати от юридическите професии. При изпълнението на задълженията си те са напълно независими. Тази независимост е залегнала в Конституцията. Представителите на юридическата професия се делят на солиситъри (*solicitors*) (които се съсредоточават предимно върху пряката работа с клиенти) и баристъри (*barristers*) (които са специализирани в защитата на клиенти и съдопроизводствата).

1. Съдии

Консултативният съвет за назначения в съдебната система (КЧНС) определя и информира правителството за пригодността на съответните лица за заемане на съдебни длъжности. КЧНС е създаден съгласно Закона за съдилищата и съдебните служители от 1995 г. Съветът се състои от председателя на Върховния съд, председателите на Апелативния съд, Висшия съд, Окръжния съд и Районния съд, главния държавен адвокат (*Attorney General*), определените представители на Съвета на Баристърската колегия (*Bar Council*) и Правното общество и трима членове, определени от министъра на правосъдието и законодателната реформа. Съдиите се назначават от президента по предложение на правителството. Съдиите са независими и се подчиняват единствено на Конституцията и на закона. В съответствие с Конституцията броят на съдиите се определя периодично със законодателен акт.

Върховният съд е съставен от председател (*Chief Justice*) и седем редови съдии с титла „съдия във Върховния съд“. Председателят на Висшия съд е и член *ex officio* на Върховния съд. Висшият съд е съставен от председателя на Висшия съд, който отговаря за общата организация на работата на Висшия съд, и редови съдии с титла „съдия във Висшия съд“. Председателят на Върховния съд и председателят на Окръжния съд са също членове *ex officio* на Висшия съд. Висшият съд е съставен от председател и 35 съдии. Окръжният съд е съставен от председателя на окръжния съд и 37 редови съдии с титла „съдия в окръжния съд“. Председателят на районния съд е също член *ex officio* на окръжния съд. Районният съд е съставен от председателя на районния съд и 63 други съдии с титла „съдия в районния съд“. Възнагражденията на съдиите се определят с периодично приеман законодателен акт.

Съдиите се назначават измежду представители на квалифицираните солиситъри и баристъри с определен брой години практически опит (без да се включват научните изследвания). По отношение на районния съд в раздел 29, параграф 2 от Закона за съдилищата (допълнителни разпоредби) от 1961 г. е предвидено, че за съдии в районния съд могат да бъдат назначавани лица, които са солиситъри или баристъри със стаж от поне десет години. В раздел 30 от Закона за съдилищата и съдебните служители от 1995 г. е предвидено, че за съдии в окръжния съд могат да бъдат назначавани лица, които са солиситъри или баристъри със стаж от десет години. В Закона за съдилищата и съдебните служители от 2002 г. е предвидено, че за съдии във Висшия съд, Апелативния съд и Върховния съд могат да бъдат назначавани лица, които са солиситъри или баристъри със стаж от поне 12 години. Както е посочено по-горе, съдиите са независими, тъй като те се подчиняват единствено на Конституцията и на закона, и съгласно член 34, параграф 5, точка 1 от Конституцията при встъпване в длъжност декларират следното:

„В присъствието на Всемогъщия Бог тържествено и искрено обещавам и декларирам, че ще изпълнявам, надлежно и вярно и по възможно най-добрия начин според моите знания и правомощия, функциите на председател на Върховния съд (или в зависимост от случая), без страх или пристрастност, привързаност или злонамереност към всеки човек, и че ще спазвам Конституцията и законите. Нека Бог ме направлява и подкрепя.“ Съгласно Конституцията съдиите във Висшия съд и Върховния съд могат да бъдат отстранявани от длъжност само при доказано нарушение или нетрудоспособност след приемането на решения и от двете камари на *Oireachtas* (парламента на Ирландия). В Закона за съдилищата от 1924 г. и Закона за съдилищата (Районен съд) от 1946 г. са предвидени подобни разпоредби за съдиите в окръжния и районния съд.

2. Главен държавен адвокат (*Attorney General*) и директор на прокуратурата (*Director of Public Prosecutions*)

Съгласно член 30 от Конституцията главният държавен адвокат е „съветникът на правителството по въпросите на правото и правните становища“. Той се назначава от президента по предложение на *Taoiseach* (ирландска дума за министър-председател) и е длъжен да се оттегли от поста си, когато това направи и *Taoiseach*. По принцип главният държавен адвокат е практикуващ баристър и старши адвокат. Няма разпоредба, която да изисква от главния държавен адвокат да прекрати частната си дейност, но точно това е наложената през последните години практика. В качеството си на юридически съветник на правителството главният държавен адвокат разглежда подробно всички законодателни предложения, които правителството възнамерява да внесе в двете *Oireachtas* (камари на парламента), за да бъдат приети като закони. Главният държавен адвокат също така съветва правителството по международни въпроси например ратифицирането на международни споразумения. Друга функция на главния държавен адвокат е да представлява обществеността във връзка с отстояването на правата на обществеността. Това се постига чрез инициране на съдебно производство или опониране на образувано производство. Въпреки че се назначава от *Taoiseach*, в дейността си главният държавен адвокат е независим от правителството. Съгласно Конституцията главният държавен адвокат винаги е основният ответник, когато се оспорява конституционността на законодателен акт.

Преди 1976 г. всички тежки престъпления са били разследвани от името на главния държавен адвокат. В Конституцията е предвидено, че тази функция може да се изпълнява и от друго лице, упълномощено за това по закон. Така с раздел 2 от Закона за наказателното преследване на престъпления от 1974 г., който влиза в сила през 1976 г., се създава службата на директора на прокуратурата, като идеята е тези функции да се изпълняват от длъжностно лице, което е политически независимо. Директорът се назначава от правителството, но той е държавен служител, поради което, за разлика от главния държавен адвокат, не се оттегля от длъжността си заедно с правителството. Това гарантира приемственост в наказателното преследване на престъпленията. В Закона от 1974 г. също така е предвидено, че директорът на прокуратурата е независим в изпълнението на своите задължения. Той може да бъде освобождаван от длъжност от правителството, но това става единствено след изготвянето на доклад относно неговото здравословно състояние или неговото поведение от комисия, съставена от председателя на Върховния съд, съдия от Висшия съд и главния държавен адвокат.

Следователно **директорът на прокуратурата** (ДП) е този, който взема решение дали на дадено лице трябва да бъде повдигнато обвинение в тежко престъпление и какво следва да бъде обвинението. Всички престъпления се разследват от името на ДП, но повечето по-малко тежките престъпления могат да се разследват от *Gardaí* (ирландската полиция), без да се изпраща преписка до ДП. В тези случаи ДП има правото да съветва *Gardaí* относно това какви действия да извършат по случая. Въпреки че при наказателното преследване ДП поема функциите на главния държавен адвокат, последният ги запазва по отношение на случаи с международен характер, като например екстрадиция.

3. Служители на Службата на съдилищата

Секретарите на съда и **съдебните служители** се назначават от Службата на съдилищата.

Съдебните служители отговарят за общата административна дейност в съдилищата. Основната функция на секретаря на съда е да подпомага съдията по време на съдебното заседание и да гарантира ефикасното администриране, необходимо за нормалното функциониране на съдилищата.

Службата на съдилищата е самостоятелно юридическо лице, което е създадено през ноември 1999 г. и е учредено от правителството съгласно Закона за Службата на съдилищата от 1998 г. Службата на съдилищата е подотчетна на министъра на правосъдието и равенството, а чрез него — и на правителството.

Службата на съдилищата има пет задачи:

- да ръководи съдилищата;
- да предоставя услуги за подпомагане на съдиите;
- да предоставя на обществеността информация относно системата на съдилищата;
- да осигурява, управлява и поддържа сградите на съдилищата;
- да предоставя улеснения за ползващите системата на съдилищата.

4 Шериф

Всеки окръг в Ирландия има шериф, който е държавен служител и част от неговите отговорности е да изземва и продава стоки с цел погасяване на дълг след получаването на съдебно решение. Шерифите се назначават съгласно Закона за съдебните служители от 1945 г., като разпоредбата на раздел 12, параграф 5 от посочения закон допуска на тази длъжност да бъдат назначавани само баристъри или солиситъри със стаж от пет години, или лица, които са работили не по-малко от пет години като служители по управлението или главни асистенти на помощник-шериф или на шериф. Раздел 12, параграф 6, буква ж) от закона гласи, че условията за назначаване на шериф, за когото се прилагат горепосочените раздели от закона, се определят периодично от министъра на финансите, съгласувано с министъра на правосъдието и равенството.

5. Солиситъри

Правното общество на Ирландия упражнява контрол върху обучението на студентите, които желаят да станат солиситъри, както и дисциплинарни правомощия по отношение на квалифицираните солиситъри. Кандидатите за солиситъри трябва да положат заключителните изпити (FE-1), които се провеждат два пъти годишно, обикновено през пролетта и есента. Изпитът FE-1 се състои от осем работи по: дружествено право, конституционно право, облигационно право, наказателно право, право на справедливостта, право на Европейския съюз, вещно право и деликтно право. После кандидатите трябва да започнат курса за професионална практика I (PPC I), но преди това трябва да намерят подходящ (практикуващ) солиситър, който да действа като обучаващ солиситър. Курсът PPC I продължава от септември до март и обхваща следните теми: приложно поземлено право, завещания и данъци, търговско право, основен курс, съдебен процес (граждански и наказателен), юридическа практика и умения на ирландски език (гражданско право и застъпничество, интервюиране и консултиране, правни изследвания, умения за представяне на правни въпроси, писане и изготвяне на правни документи, водене на преговори и професионално развитие). Договорът за стаж на кандидатите започва 14 дни след последния изпит PPC I. Преди да бъде допуснат до курса PPC II, кандидатът трябва да бъде обявен от Комисията по образованието за успешно завършил PPC I. 11 месеца след началото на 24-месечния период на обучение стажантът се връща в Юридическия факултет, за да следва PPC II. Предметите, които се изучават в PPC II, са професионална практика, поведение и управление (задължителни) и редица избираеми дисциплини в следните три направления: бизнес, практика и процедури, и частни клиенти. Обикновено курсът започва през април всяка година и продължава 11 седмици, включително изпитите. След като завършат PPC II, кандидатите трябва да се върнат в кантората на обучаващия солиситър и да завършат оставащия период на стажуване — десет месеца, ако стажантът не е получил кредит за работата, извършена преди PPC I или шест месеца, ако е получил кредит.

Стажантите могат да кандидатстват за вписване на имената им в списъка на солиситърите, когато:

- са положили успешно всички изпити;
 - са завършили успешно периода на стажуване; както и
- обучаващият солиситър е декларирал под клетва, че стажантът отговаря на изискванията за пригодност и надеждност, за да стане солиситър. И накрая, след като бъде вписан в списъка на солиситърите, кандидатът може да поиска издаването на удостоверение за практикуване. Всеки квалифициран солиситър подлежи на дисциплинарните правомощия на Правното общество. Съгласно законите за солиситърите от 1954—1994 г. Дисциплинарният трибунал на Правното общество е оправомощен да разследва сигнали за неправомерно поведение, като например присвояване на парични средства. При установяване на неправомерно поведение трибуналят може сам да наложи санкция на солиситъра (която може да включва разпореждане за изплащане на обезщетение в размер на не повече от 15 000 евро на всяка увредена страна) или да представи своето заключение и препоръка на председателя на Висшия съд, който се произнася окончателно за вида на санкцията, която да бъде наложена на солиситъра. Председателят може да наложи временна забрана за практикуване на даден солиситър, както и да вдигне забраната. Дисциплинарният трибунал е оправомощен да изисква възстановяването на средства на клиенти, ако се установи, че солиситърът е събирал прекалено висока такса.

В нормативен акт 732 от 2003 г. и Правилника за Европейските общности (установяване на адвокати) от 2003 г. е предвидено, че адвокати от държавите членки, които желаят да осъществяват професионална дейност като солиситъри или баристъри, следва да подадат заявление за съответната регистрация до Съвета на Баристърската колегия (*Bar Council*) или до Правното общество (*Law Society*). Заявлението се разглежда и ако бъде одобрено, се издава удостоверение за регистрация. Отказът на Съвета на Баристърската колегия или на Правното общество може да бъде обжалван пред Висшия съд.

6. Баристъри

Почетното общество на Кингс Инс (*Honorable Society of King's Inns*) предоставя следдипломно юридическо обучение, след завършването на което се присъжда степен баристър за тези, които желаят да практикуват в Баристърската колегия (Bar), както е известна колективно професията. Кингс Инс (*King's Inns*) функционира като доброволно общество под контрола на старшите членове на Почетното общество на Кингс Инс, които са членове на съдебната система и старши баристъри. Приемът за това следдипломно обучение се извършва чрез приеман изпит, на който могат да се явяват притежатели на диплома по правни науки от Кингс Инс (*King's Inns Diploma in Legal Studies*) или на друга диплома за завършено висше

юридическо образование. Продължителността на курса за диплома по правни науки е две години (заочно), а курсът за баристъри (*Barrister-at Law Course*) е редовен едногодишен курс или модулен двугодишен курс. Успешно завършилите следдипломния курс се призовават в Баристърската колегия от председателя на Върховния съд на церемония във Върховния съд, като призованите баристъри се подписват в списъка на членовете на Колегията след края на церемонията. Има обаче и други изисквания, които те трябва да изпълняват, за да могат да упражняват платена юридическа дейност.

За да могат да практикуват, баристърите трябва да са членове на Правната библиотека. Срещу заплащане на годишна такса Правната библиотека предоставя място за работа и достъп до правни текстове и материали. За да стане член на Правната библиотека, баристърът трябва да си избере „майстор“ (*master*), който е утвърден баристър с най-малко пет години стаж. Докато е под ръководството на „майстора“, което обикновено продължава една година, придобилият наскоро квалификация баристър се нарича „чирак“ (*devil*). „Майсторът“ въвежда своя „чирак“ в практическата работа на баристъра, като обикновено му възлага да помага при изготвянето писмени становища за съда, да извършва правни проучвания и да се явява в съда от негово име.

Генералният съвет на Баристърската колегия на Ирландия — орган, който не е законово регламентиран, следи за поведението на баристърите.

Съветът се избира ежегодно от членовете на Баристърската колегия и издава Професионален кодекс за поведение, който периодично се изменя от членовете на колегията. Този кодекс за поведение определя какви са изискванията към баристърите.

Сигнали за нарушения на Кодекса за поведение се разследват от Комитета по професионални практики към Съвета на Баристърската колегия, в който влизат и лица, които не са членове на тази колегия. Комитетът има правомощията да налага глоби и предупреждения, както и да отстранява временно или да изключва даден член от Правната библиотека. Жалби срещу решения на комитета могат да бъдат подавани пред Съвета по обжалванията, който включва съдия от окръжния съд и член, който не е свързан с професията.

По традиция баристърите бяха задължени да получават указания от солиситър и прекият достъп до тях беше забранен. Тази практика беше разгледана от Комисията за справедлива търговия, която в доклада си от 1990 г. отбеляза, че пълната забрана на пряк достъп е ограничителна практика и следва да бъде заличена от Кодекса за поведение. Комисията все пак прие, че в конкретни случаи е желателно постоянното участие на солиситър. Комисията препоръча да няма законови или други правила, които да изискват в съда физически да присъства солиситър с цел да дава указания баристъра. Тези препоръки не са приложени в тяхната цялост, но в Кодекса за поведение бяха направени редица изменения, които позволяват пряк достъп от определени одобрени професионални органи.

Баристърите са или младши, или старши адвокати. Традицията е членовете на Баристърската колегия да практикуват като младши адвокати в продължение на няколко години, преди да обмислят дали да станат старши адвокати. Повишаването не е автоматично и някои от младшите адвокати решават да не кандидатстват изобщо. По принцип повечето баристъри обмислят възможността да станат старши адвокати след 15 години практика. Тези, които желаят да станат старши адвокати, подават заявление за одобрение до главния държавен адвокат, но действителното назначаване се извършва от правителството по препоръка на главния държавен адвокат, който също така се консултира с председателя на Върховния съд, председателя на Висшия съд и председателя на Съвета на Баристърската колегия.

По принцип младшите адвокати изготвят и подготвят писмени становища и водят някои съдебни дела — обикновено в съдилища от по-ниска инстанция, но не само там. Функциите на старшия адвокат включват проверяване на изготвените от младши адвокати проекти на писмени становища и водене на по-трудните дела във Висшия и Върховния съд.

7. Секретари в окръжните съдилища

Секретарите в окръжните съдилища са квалифицирани солиситъри, които се назначават от правителството. Те изпълняват квазисъдебни функции във връзка с дейността на окръжния съд и отговарят за управлението на службите на окръжния съд.

Те могат също да изпълняват функциите на окръжни шерифи (*County Sheriff*) (с изключение на Дъблин и Корк).

8. Нотариуси

Нотариусите се назначават от председателя на Върховния съд в открито заседание. Нотариусите изпълняват следните основни функции:

удостоверяване на истинността на документи;

проверяване и заверяване на подписи върху документи;

изпълнение на нотариални жалби по отношение на търговски документи като менителници, записи на заповед и дела, свързани с морски въпроси;

заверяване на достоверителни актове, заявления и (освен във връзка с производствата пред ирландски съдилища) клетвени декларации.

Заявления се подават във вид на молба, в която се посочват мястото на пребиваване и професията на молителя, броят на нотариусите в окръга, населението на окръга и обстоятелствата, обосноваващи необходимостта от нотариус и/или причините за освобождаване на мястото. Молбата трябва да бъде потвърдена с клетвена декларация на молителя, към която се прилага удостоверение за пригодност, подписано обикновено от шестима местни солиситъри и шестима водещи представители на местните делови среди. Молбата се представя на председателя на Върховния съд чрез известие за предложение, което се връчва чрез канцеларията на Върховния съд на секретаря на Камарата на нотариусите в Ирландия (*Faculty of Notaries Public in Ireland*), секретаря на Правното общество и всички нотариуси, практикуващи в графствата, свързани с кандидата, и в съседните графства.

Обичайната практика е за нотариуси да бъдат назначавани единствено солиситъри. Ако лице, което не е солиситър, кандидатства за нотариус, Правното общество изисква от молителя да поеме задължение пред председателя на Върховния съд гаранция, че няма да се занимава с разпоредителни сделки с недвижими имоти или с правни дейности, които обикновено се извършват от солиситъри. Всички молители, които желаят да бъдат назначени за нотариуси, трябва първо да положат изпит, определен от Камарата на нотариусите в Ирландия.

Бележка:

Въпроси относно текущото възнаграждение на главния държавен адвокат, директора на прокуратурата, съдебните служители и шерифите могат да бъдат

изпращани с електронна поща или

по пощата до:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Баристърите са самостоятелно заети лица и приходите им се различават значително.

Солиситърите също могат да бъдат самостоятелно заети лица (като притежават собствена практика) или да са наети от други лица, като техните приходи също се различават значително.

Нотариусите събират такса за всеки заверен документ. Таксите не са уредени нормативно, но нотариусите обикновено ги определят въз основа на отделеното време, извършените пътувания и сумата, която един професионалист би поискал за дадена услуга.

Последна актуализация: 18/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държвата-членка, отговорна за тази страница.